

פלוטניצה (Płotnica)

כפר גדול בנפת סטולין, בערך 25 ק"מ מצפון-מזרח לסטולין. פלוטניצה היתה שייכת למשפחת רדזיוויל. במאה ה-18 נמכרה לאציל מיכאל סקירמונט. בימי השלטון הרוסי השתייכה לנפת פינסק שבפלך מינסק. בשנות השמונים של המאה ה-19 היו בה 1,277 תושבים, כולם, פרבוסלבים. יהודים לא ישבו בה אז. פלוטניצה שימשה מרכז לכפרי הסביבה.

מראשית המאה ה-20 יש יהודים בפלוטניצה. במלחמת האזרחים בשנת 1919 ערכו כנופיות הבאלאחובצים פוגרום ובמהלכו שדדו ורצחו 27 מיהודי המקום. במיפקד של שנת 1921 נמנו בפלוטניצה 236 יהודים, בתוך 2,080 תושבים. במקום היו 3 בתי כנסת. בערך שני-שלישים מיהודי פלוטניצה היו מחסידי סטולין; היתר היו חסידי ברזנה. בין השנים 1913-1931 כיהן ברבנות בפלוטניצה ר' יצחק פּרפּלוטצ'יק. אחריו כיהן ר' יהודה אבלסון; הוא נספה בשואה. בתקופה שבין שתי מלחמות העולם היו בפלוטניצה 130 עד 150 משפחות יהודיות, בתוך 700 המשפחות שביישוב. במקום היתה פעילות ציונית והיא התבטאה בבחירות לקונגרסים הציוניים: לקונגרס הכל' (1937) הצביעו 110 איש. המזרחי קיבל 10 קולות; רשימת ארץ ישראל העובדת – 100. לקונגרס הכל"א (1939) הצביעו 93 איש. המזרחי קיבל 10 קולות; רשימת ארץ ישראל העובדת – 83.

יש לשער, שיהודי פלוטניצה הובאו לגטו בסטולין ושם היה גורלם כגורל יהודי המקום.

מקור: ספקטור שמואל, פלוטניצה, פנקס הקהילות, פולין – כרך חמישי: ווהלין ופולסיה, יד ושם, ירושלים תש"ן, ע"מ 299.